

Venit, post multos,
una serena dies. Då
handlade borgaren i
Arboga, äreborn...

Tillfällestryck

National Library
of Sweden

Venit, post multos, una serena Dies. 173

Då Handlande Borgaren i Arboga,
Åreborne och Wälaftade

**Serr ANDREAS
WIKBOM,**

Ingick med

Dygdesamma **JUNGFURU,**

**Jungfru SOPHIA
LOVISA
NORMAN,**

Et Christlofligt Äkta Förbund, som, medelst Kyrkones Band
och wanlige Ceremonier, wann sin fullbordan i Arboga
Stad den 2. Junii År 1757.

Framstält

af en

Clios Wän.

STRENGHUS, tryckt af Lars Arvidsson Collin.

Så sku I gista Er och Brudfolk stå
i dag?

Det kunde ingen trodt; ej eller något
wiste,

Alt sådant war för hand, för'n det för Eder lyste:

Det war Ert maka råd, och derfor tog det lag.

Then som med mångas råd et werk begynna wil,
För honom sållan plår det lyckligt gå til slutet,
Han nästan aldrig får sig något taf på huset,
Hålst när som många få sin mening lägga til.

Hur

7
Hur' ofta har det händt at mången unger Karl
Och Glicka äfwen så, som ha' hwarannan älskat,
I redlighet och dygd samt kärlek oförfalskat,
De gått hwarannan qvitt, för Asmodæi tal.

Om ANDERS och SOPHI' jag vågar mig
helt fri

At skrifwa, som en wän, det blir wäl icke tadlat,
At Gud wist detta Par, tillsammans hafwer kallat,
Fast mången hafwer tänkt deraf skull' intet bli.

Men Er ständaktighet helt annat wisat har,
En måste folket nu med alt sit prat uphöra;
Men tala wäl om Er samt trogna böner göra,
At länge lefwa må med nöje, Scor och Sar!

En rätt upriktighet, som mellan twänne görs,
Af lika Sinnes frägd, af lika Stånd och snille,
Den säkert göra kan et Paradis och Gille,
Där bittida och sent en hjärtlig kärlek spörs.

Den blifwe ock Ed'r lott, som Er må falla til.
I Barn och Blomma Gud ock låte Eder wåra,
At I med tiden må få höra Barna Låra,
Samt lefwa nögd i Bo, som mången gärna wil.

Tag

Jag önskar än til slut, at detta Söta Par,
Som sig i dag har fäst och äkta Band hopknutit,
Må blifwa sält och fast til thes Gud har beslutit,
Att De af världen ska och sluta sina da'r!

Vivite felices WIKBOM simul atque SOPHIA:
Infestet Vestrum nulla qverela Torum!

